

skende, Eberhard og Signe. Iøvrigt saaes der alle Egnens kendte Folk, Justitsraad Clausens, Hofjærlermesterinden, Højskoleforstanderen, flere Præster, Ombudsmænd for Menigheden, desuden enkelte Udvalgte fra Rimalt, ialt over et halvt Hundrede Personer.

Under Middagen i Præstegaarden trængte Nysgerrige ind i Haven for at høre Talerne gennem de aabentstaaende Vinduer. Bagefter blev der dækket Borde til dem ude under Træerne; alle Tilskuere skulde beværtes, og efterhaanden som Mængden strømmede til, fik Bryllupsgildet Karakteren af en Folkefest. — — —

Straks den næste Formiddag rejste de fremmede Gæster, først Eberhard og Signe, siden Morbroderen. Denne var en ret mærkelig Mand, lidt af en Eventyrer, der havde tumlet sig en Del omkring i Verden og tilsidst var havnet som handelskyndig Chef for et stort og meget anset Skibsværft i Fiume, hvor han endnu boede. Han havde grebet den Anledning, som Søsterdatterens Bryllup gav ham, til efter mange Aars Forløb at gense sit Fædreland og havde opholdt sig en Ugestid i Bøstrup. Med sit fremmedartede Væsen og sine udenlandske Vaner havde han haft lidt vanskeligt ved at komme tilrette med Præstegaardens Beboere og da særlig med Pastor Blomberg, der rentud kaldte ham en gammel Laps. Derimod havde han fundet stort Behag i Per. Han havde et Par Gange gjort ham Følgeskab paa hans Rundture til de nu paabegyndte Udgravninger i Engene; og skønt han ikke var Tekniker af Fag, havde han meget godt forstaaet at bedømme Arbejdets Værd og havde bagefter overfor Søsteren og Svogeren udtalt sin Beundring med Ord, der —